

DIJOURS SANT

Llicó i Testament del Mestre

« Feu això en memòria meua ».

« Cada vegada que menjareu d'aquest pa i beureu d'aquest calze, proclamareu la mort del Senyor fins que Ell torni ».

(1 Corintis, 11)

El Crist diu:

— El Fill de l'Home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i donar la seva vida per a redempció de molts.

— Aquest és el meu Cos, que es donat per a vosaltres.

— Aquesta és la meua Sang, vessada per a vosaltres.

— Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat.

— Us he donat exemple: com ho he fet jo, feu-ho vosaltres.

— Els reis de les nacions dominen sobre d'elles, i els qui tenen potestat sobre d'elles, son nomenats benefactors. *Més no així entre vosaltres; sinó que el més gran de vosaltres serà com el menor, i el qui mana com el qui serveix. Perquè, quin és major, el qui seu a taula o el qui serveix? No és el qui seu a taula? I no obstant, jo estic enmig de vosaltres, com el qui serveix.*

— Així ha estimat Déu al món: que li ha donat el seu Unigénit.

La Confessió Pasqual

Antigament es procedia, el matí d'avui, a la reconciliació dels penitents amb l'Església. Els pecadors públics que havien rebut les cendres al començament de la Quaresma, i havien perseverat en la penitència, eren absolts i reingressaven purificats a la comunitat cristiana per a poder celebrar la Pasqua.

La nostra confessió pasqual troba el seu moment més indicat aquest matí de Dijous Sant. Renovant l'esperit dels antics penitents, podem cloure la nostra Quaresma amb el sagrament de reconciliació. Serà la comunitat cristiana que s'acosta, purificada i renovada, a les festes pasquals. — J. CAMPS.

Avui escau de revisar i afinar el nostre concepte i la nostra actitud d'amor. Altres dies cabria discutir-los. Donar els nostres punts de vista, el nostre parer, la nostra opinió.

Cabria que no ens posessim d'acord, inclús que dissentíssim, que ho declaréssim matèria lliure, disputada.

Avui no. Això seria una mena de profanació, de sacrilegi, del Dijous Sant.

Avui no hi cap el sofisme ni la superficialitat.

La Llicó del Mestre és prou clara: és contundent.

Avui és el dia de la resposta. S'imposa.

Si estímem la Veritat ens delirem d'entendre la seva veu i poder-hi respondre generosament.

El Dijous Sant porta una gràcia especial. Acollim-la.

Es possible que la vida, l'experiència, les contrarietats, el egoïsmes, sobretot els exemples, hagin desvaloritzat o desmentit el nostre concepte d'amor.

Pot ser que ja no sigui una convicció viva.

Pot ser que el creiem només un concepte; o concedint molt, l'arribem a acceptar amb reserva, com a utòpic i a demagògic.

L'afirmació pròpia d'avui, la gran afirmació, és aquesta: Jesús i creu.

Creu en l'eficàcia de l'amor.

Creu en l'èxit de l'amor.

Creu en la revolució de l'amor. (La única i necessària revolució cristiana. Diferent de les altres, aquesta estalvia les víctimes. El sacrifici hi és. Es un sacrifici que no s'imposa a ningú. S'accepta. I per això té una expressió pròpia: lliurament).

Crist hi creu i n'accepta totes les seves conseqüències.

Creu en l'amor dinàmic: aquell que s'exposa, que s'arrisca, que s'aventura; aquell que crea, que redimeix, tot i que aparentment fracassa.

La prudència de l'amor — del que estima — és creure-hi fermement.

Ser prou senzill per prendre-s'ho al peu de la lletra. I això — inclús en Jesús — apar follia.

Crist estima fins a l'extrem.

Crist acaba sent-ne la víctima.

Ha començat d'estimar i no el detura res. Es fidel. Hi creu, malgrat tot, fins a l'extrem, fins al final.

Aquest concepte s'encarna, s'expressa.

Només té un sentit l'estimar: Servir.

Servir sempre, servir millor, servir a tothom.

L'estimar és direcció única: donar-se.

Donar-se sempre, donar-se millor, donar-se a tothom.

Hi cap un progrés. Hi cap una superació. Hi caben uns moments de gran intensitat.

Jesús hi creia en el servei.

No pas com un diletant, un snob, un aficionat, un amateur

No hi jugava, que hi creia.

El servei el compromet. N'accepta totes les exigències.

L'Encarnació.

La Redempció.

I la festa d'avui: la perpetuació d'aquest servei, de la seva Presència i de la seva acció Redemptora. L'Eucaristia i el Sacerdoci.

El Jesús íntim que ens revela l'Evangeli acomiadant-se dels seus i perpetuant-se és la Bona Nova d'aquesta vesprada memorable. — JOSEP CARDÚS, PVRE.